

Dosarul nr. 2ra-2029/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (M. Țurcan)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (G. Dașchevici, S. Gîrbu, L. Bulgac)

ÎNCHEIERE

31 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Simion Crozu și reprezentantul acestuia, avocatul Ion Modval,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Simion Crozu împotriva lui Nicolae Borș, Ion Bușmachi, Vasile Bușmachi, Societății cu răspundere limitată „Geocarm-Grup”, intervenienți accesorii Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, Primăria și Consiliul comunei Băcioi cu privire la declararea nulității actului, obligarea demontării gardului, de a nu crea obstacole în folosirea bunului imobil și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 07 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Simion Crozu și a fost menținută hotărârea din 30 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La data de 14 iunie 2015, Simion Crozu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Nicolae Borș, intervenient accesoriu Primăria comunei Băcioi cu privire la obligarea demontării gardului din elemente prefabricate din beton armat, instalat în imediata apropiere de intrările în depozitul pentru ciment situat în mun. Chișinău, com. Băcioi, str. Chișinău 46/2, pe care reclamantul îl deține în proprietate, cât și obligarea pârâtului de a nu crea pe viitor impedimente în folosirea bunului imobil (depozit pentru ciment) situat în mun. Chișinău, com. Băcioi, str. Chișinău 46/2.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că în baza deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2013 a devenit proprietarul încăperii nelocuibile (depozit pentru ciment), cu suprafața totală de 137,3 m², situat în mun. Chișinău, comuna Băcioi, str. Chișinău 46/2, amplasat pe terenul cu suprafața de 0,1482 ha, ce aparține administrației publice locale. Terenul pe care este amplasat depozitul se află în vecinătate cu terenul a cărui proprietar este pârâtul Nicolae Borș.

Reclamantul a susținut că începând cu luna februarie 2015, din motive necunoscute, intrările în depozitul dat au fost îngrădite de către Nicolae Borș prin

instalarea unui gard din panouri de beton armat cu o înălțime de 1,60 m. Gardul respectiv a fost amplasat la o distanță de 1-1,50 m de intrarea în depozit, îngrădindu-i accesul în interiorul acestui bun și în exercitarea dreptului de folosință asupra bunului imobil dat.

A invocat Simion Crozu prevederile art. 376 alin. (1) Codul civil, care stipulează că dacă dreptul proprietarului este încălcat în alt mod decât prin uzurpare sau privare ilicită de posesiune, proprietarul poate cere autorului încetarea încălcării. El poate cere de asemenea, despăgubiri pentru prejudiciul cauzat.

A susținut că la data de 11 februarie 2015, pentru a soluționa cauza în mod amiabil, a expediat în adresa lui Nicolae Borș o cerere prin care a solicitat înlăturarea obstacolelor prin strămutarea gardului la o distanță care să-i asigure accesul liber în depozit, însă până la moment pârâtul nu a întreprins nici o acțiune în vederea înlăturării obstacolului creat. Or, conform art. 377 Codul civil, proprietarii terenurilor vecine sau ai altor bunuri imobile învecinate, pe lângă respectarea drepturilor și obligațiilor prevăzute de lege, trebuie să se respecte reciproc.

A menționat că despre faptul dat a fost sesizată și Primăria comunei Băcioi, care la data de 02 martie 2015 i-a expediat răspunsul din 25 februarie 2015, prin care l-a informat că s-au confirmat cele invocate în cerere, însă pentru verificarea legalității construcției gardului din panouri de beton armat este necesar de a sesiza Inspekția de Stat în Construcții.

Reclamantul a relevat că la data de 09 martie 2015 s-a adresat cu o cerere către Inspekția de Stat în Construcții, prin care a solicitat verificarea legalității construcției și la data de 23 aprilie 2015 a recepționat răspunsul eliberat de Inspekția de Stat în Construcții nr. C-181, prin care a fost informat că soluționarea acestui litigiul ține de competența instanțelor de judecată.

Ulterior, Simion Crozu și-a concretizat pretențiile împotriva lui Borș Nicolae și Oficiul Teritorial Chișinău, filiala nr. 1 a ÎS „Cadastru”, intervenient accesoriu Consiliul comunal Băcioi, solicitând anularea deciziei de formare a bunului imobil cu nr. cadastral xxxxx în baza planului geometric recepționat de OCT Chișinău, filiala nr. 1 a ÎS „Cadastru” la data de 22 aprilie 2013, dispunerea modificării planului geometric al lotului cu nr. cadastral xxxxx, recepționat la data de 22 aprilie 2013 de OCT Chișinău, cu stabilirea de noi hotare a terenului prin strămutarea acestora la o distanță de cel puțin 3, 5 m de la intrările în depozitul cu nr. cadastral xxxxx situat în comuna Băcioi, str. Chișinău 46/2, ce-i aparține cu drept de proprietate, obligarea pârâtului Nicolae Borș de a demonta gardul din elemente prefabricate din beton armat, instalat în imediata apropiere de intrările în depozitul pentru ciment situat în mun. Chișinău, comuna Băcioi, str. Chișinău 46/2, pe care îl deține Simion Crozu în proprietate, obligarea lui Nicolae Borș de a nu crea pe viitor obstacole în folosirea bunului imobil (depozit pentru ciment) situat în mun. Chișinău, comuna Băcioi, str. Chișinău 46/2 și încasarea tuturor cheltuielilor de judecată.

La data de 05 aprilie 2017, reclamantul Simion Crozu a depus o cerere de concretizare a pretențiilor indicând în calitate de pârâți pe Nicolae Borș, Vasile Bușmachi, Ion Bușmachi, SRL „Geocarm-Grup”, intervenienți accesorii Consiliul comunal Băcioi și IP „Agenția Servicii Publice” prin care a solicitat declararea nulă a Actului de constatare pe teren la modificarea planului cadastral și/sau geometric din 05 iunie 2008 și a planului geometric anexat întocmit de SRL

„Geocarm-Grup”, obligarea lui Nicolae Borș de a demonta gardul din elemente prefabricate din beton armat, instalat în imediata apropiere de intrările în depozitul pentru ciment situat în mun. Chișinău, comuna Băcioi, str. Chișinău 46/2, pe care îl deține în proprietate, obligarea pârâtului Nicolae Borș de a nu crea obstacole în viitor în folosirea bunului imobil (depozit pentru ciment) situat în mun. Chișinău, comuna Băcioi, str. Chișinău 46/2 și încasarea din contul lui Nicolae Borș a tuturor cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 30 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central a fost respinsă acțiunea depusă de Simion Crozu ca neîntemeiată.

Împotriva hotărârii instanței de fond, la data de 22 decembrie 2017, Simion Crozu a declarat apel, solicitând casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 07 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Simion Crozu și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

În susținerea concluziilor sale instanța de apel a menționat că în baza deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2013, reclamantul Simion Crozu a devenit proprietarul încăperii nelocuibile (depozit pentru ciment) cu suprafața totală de 137,3 m², situat în mun. Chișinău, com. Băcioi, str. Chișinău 46/2, amplasat pe terenul cu suprafața de 0, 1482 ha, ce aparține administrației publice locale. Terenul pe care este amplasat depozitul se află în vecinătate cu terenul a cărui proprietar este pârâtul Nicolae Borș.

Astfel, a stabilit instanța de apel că prin acțiunea în cauză, reclamantul Simion Crozu pretinde că pârâtul Nicolae Borș a instalat un gard din panouri de beton armat cu o înălțime de 1, 60 m, îngrădind astfel intrările în depozit, gardul fiind amplasat la o distanță de 1-1,50 m de intrarea în depozit și face imposibilă pătrunderea în interiorul acestuia, îngrădind accesul reclamantului la bunul ce îi aparține.

A mai constatat instanța de apel că Nicolae Borș, Vasile Bușmachiou și Ion Bușmachiou, în temeiul contractului de donație nr. 1289 din 20 mai 1999 au devenit proprietari a două imobile cu suprafețele de 187 m² și 104 m² și terenul aferent cu o suprafață de 0,3046 ha, dreptul de proprietate fiind înregistrat în Registrul bunurilor imobile.

La fel, instanța de apel a stabilit că în temeiul hotărârii Curții Apel Chișinău nr. 3-505/11 din 26 decembrie 2011, OCT Chișinău a fost obligat să stabilească coordonatele terenului proprietarilor Nicolae Borș, Vasile Bușmachiou și Ion Bușmachiou în conformitate cu planul geometric anexat la Actul de constatare pe teren modificarea planului cadastral și/sau geometric din 05 iunie 2008, întocmit de SRL „Geocarm-Grup” și să rectifice înscrierile în Registrul bunurilor imobile, inclusiv referitor la suprafața terenului care a fost determinată în urma măsurărilor de 0, 3673 ha. Hotărârea judecătorească menționată a fost executată. Astfel în temeiul actului de constatare pe teren la modificarea planului cadastral și/sau geometric din 15 martie 2012, înregistrat de OCT la 30 mai 2012 în Registrul bunurilor imobile au fost înregistrate modificările respective și întocmit planul cadastral al terenului nr. cadastral xxxxx, amplasat pe str. Chișinău, nr. 46 com. Băcioi, mun. Chișinău, cu suprafața de 0, 3673 ha.

A mai stabilit instanța de apel că la data de 20 iunie 2012, Nicolae Borș, Vasile Bușmachiou și Ion Bușmachiou, în calitate de proprietari ai bunului imobil cu nr. cadastral xxxxx, cu suprafața de 0,3673 ha, amplasat pe str. Chișinău, nr. 46,

comuna Băcioi, mun. Chișinău, au depus o cerere la SRL „Arcgeodat” cu privire la executarea lucrărilor cadastrale în vederea formării unor bunuri mobile divizate. În temeiul cererii de formare a bunurilor imobile inginerul cadastral al SRL „Arcgeodat” a efectuat un studiu în acest sens și a concluzionat că, formarea unor bunuri imobile prin metoda divizării este posibilă și bunurile noi formate satisfac cerințele actelor normative în vigoare. A fost elaborat și planul geometric (proiectul de formare prin divizare) din care rezultă că, au fost constituite 4 bunuri noi. Prin decizia din 25 iunie 2012 Nicolae Borș, Vasile Bușmachiou și Ion Bușmachiou au decis de a diviza bunul imobil cu nr. cadastral xxxxx amplasat pe str. Chișinău nr. 46, comuna Băcioi, mun. Chișinău, cu suprafața totală de 0,3673 ha pentru a forma 4 bunuri imobile în scopul divizării și gestionării separate a bunurilor noi formate în conformitate cu Planul geometric elaborat. Conform deciziei, lui Nicolae Borș i-a revenit parcela nr. 2 și 4. Ulterior, Nicolae Borș, Vasile Bușmachiou și Ion Bușmachiou au decis de a diviza bunul imobil și au încheiat contractul din 08 mai 2013 de delimitare a cotelor părți din proprietatea comună, autentificat de notarul public Beliban-Rațoi Ludmila, înregistrat cu nr. 4665. Astfel, în scopul încetării proprietății comune asupra bunului imobil cu nr. cadastral xxxxx amplasat str. Chișinău nr. 46, comuna Băcioi, mun. Chișinău, cu suprafața totală de 0,3673 ha au fost delimitate cotele-părți, fiecărui revenindu-le câte 1/3 cotă-parte. Cotei-părți din imobilul ce îi aparține lui Nicolae Borș i s-a atribuit nr. cadastral xxxxx ce constituie teren, cu destinația pentru construcții, cu suprafața totală de 0,0715 ha, situat pe adresa str. Chișinău, nr. 46, comuna Băcioi, mun. Chișinău și imobilul cu nr. cadastral xxxxx cu suprafața totală de 0,0925 ha situat pe adresa str. Chișinău nr. 46, comuna Băcioi, mun. Chișinău. Imobilul cu nr. cadastral xxxxx a fost înregistrat în Registrul bunurilor imobile la data de 14 mai 2013, fapt confirmat prin extrasul din Registrul bunurilor imobile eliberat la data de 19 februarie 2014. Pe terenul dat, pârâțul Borș Nicolae, în temeiul certificatului de urbanism pentru proiectare nr. 07 din 21 martie 2014 și autorizației de construire nr. 48 din 20 noiembrie 2014, eliberate de Primăria com. Băcioi, a demarat lucrările de construire, în baza documentației de proiect avizată conform prevederilor legale și documentației de execuție. În cadrul lucrărilor, pârâțul Nicolae Borș a construit și un gard pentru a îngrădi terenul ce-i aparține cu drept de proprietate, inclusiv și la hotarul cu terenul pe care este amplasat depozitul ce-i aparține reclamantului Simion Crozu.

În astfel de circumstanțe instanța de apel a conchis că prima instanță corect a reținut că actul de constatare pe teren la modificarea planului cadastral și/sau geometric din 05 iunie 2008 și planul geometric anexat întocmit de SRL „Geocarm-Grup” nu întrunește elementele caracteristice unui act juridic și nu pot fi declarate nule în baza reglementărilor care se conțin în Codul civil, or, conform art. 195 Codul civil, actul juridic civil este manifestarea de către persoane fizice și juridice a voinței îndreptate spre nașterea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor civile. Totodată, condițiile de valabilitate ale actului juridic sunt stabilite în capitolul II, Titlu III al Codului civil.

De asemenea, instanța de apel a conchis că respectivul act de constatare pe teren la modificarea planului cadastral și/sau geometric, al cărui nulitate o solicită reclamantul Simion Crozu, este doar o propunere făcută în urma cercetărilor efectuate de inginerul cadastral SRL „Geocarm-Grup” de modificare a planului

cadastral respectiv și nu este un act juridic civil prin sine însuși, fiind doar un act tehnic elaborat în urma executării lucrărilor cadastrale și nu un act juridic civil.

La data de 08 august 2018, Simion Crozu și reprezentantul acestuia, avocatul Ion Modval, au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu trimiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului au indicat că, atât instanța de apel, cât și prima instanță la emiterea actelor judecătorești emise au interpretat în mod eronat legea și au soluționat greșit cauza prin aprecierea arbitrară a probelor cu încălcarea dreptului recurentului la un proces echitabil.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Chișinău a emis decizia contestată la data de 07 iunie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la data de 08 august 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Simion Crozu și reprezentantul acestuia, avocatul Ion Modval, în raport cu materialele dosarului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Simion Crozu și reprezentantul acestuia, avocatul Ion Modval, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are

caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Simion Crozu și reprezentantul acestuia, avocatul Ion Modval.

În conformitate cu art. 270, 431, 433 lit. a), 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Simion Crozu și reprezentantul acestuia, avocatul Ion Modval, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru